

Til § 137.

I § 137 tilføjes som nyt 1ste Stykke:

„Naar under en Straffesag en Sagfører er sigtet for at have gjort sig skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling, kan Undersøgelsesdommeren beslutte at suspendere ham fra Sagførervirksomheden, indtil Sagen er endelig afgjort.“

I Slutningen af det nuværende 1ste Stykke tilføjes: „for bestandig. Dog kan Justitsministeren, efter at den paagældende har generhvervet de borgerlige Rettigheder, undtagelsesvis, naar Handlingen ikke kan antages at have svækket den Tillid, som bør kræves til Sagførervirksomhed, meddele ham ny Beskikkelse.“

Det nuværende 2det Stykke affattes saaledes:

„Har en Sagfører gjort sig skyldig i et af de i Straffelovens § 290, 1ste Stykke, eller § 300 omhandlede Forhold, uden at Paatale finder Sted, kan Retten til Sagførervirksomhed paa Foranledning af Justitsministeriet ved Dom frakendes ham for et bestemt Tidsrum, ikke under 5 Aar, eller for bestandig. Sagen behandles i Strafferechtsplejens Former.“

Til § 138.

§ 138 affattes saaledes:

„Kommer en Sagfører under Konkurs, skal Justitsministeriet fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed og kan som Regel først tilbagegive ham den, naar han fremskaffer Erklæring fra samtlige de i Konkursboet anmeldte Kreditorer om, at de ikke har noget Krav paa ham. Bliver en Sagfører umyndiggjort, skal Justitsministeriet ligeledes fratage ham Retten til at udøve Sagførervirksomhed, saa længe Umyndiggørelsen vedvarer.

Retten til at udøve Sagførervirksomhed kan paa Foranledning af Justitsministeriet frakendes en Sagfører ved Dom, saafremt han paa Grund af Sindssygdом er uskikket til at udøve saadan Virksomhed. Under Sagen, der behandles i den borgerlige Retsplejes Former, beskikkes der Sagfører saavel for det offentlige som for den sagsøgte, for saa vidt denne ikke selv ønsker at sørge for sit Forsvar. Sagen er for begge Parters Vedkommende beneficeret i begge Instanser. Paastaas Grunden til Frakendelsen ikke længere at være til Stede, indhenter Justitsministeriet en Erklæring fra Retslægeraadet. Dersom Justitsministeriet paa Grundlag af denne Erklæring finder det forsvarligt, tilbagegiver det ham Retten. I modsat Fald kan den paagældende fordre retslig Afgørelse af Spørgsmaalet ved Genoptagelse af den tidligere Sag. Saadan Genoptagelse kan dog kun fordres med et Aars Mellemlum, og fri Proces kan ikke kræves.

I samtlige ovennævnte Tilfælde, saavel som naar en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, kan han som Regel først faa Beskikkelsen udleveret paa ny, naar han har fremskaffet Vandelsattest og Raadighedsattest som i § 119 ommeldt, og Sagførerraadets Erklæring har været indhentet.“

§ 138 a.

Efter § 138 tilføjes i Kapitel 14 som ny § 138 a:

„Saa længe Retten til at udøve Sagførervirksomhed er frataget en Sagfører af Justitsministeriet, saavel som naar han ved Dom er frakendt Retten til at udøve Sagførervirksomhed, er han uberettiget til at betegne sig som Sagfører eller til at benytte nogen anden Betegnelse, der er egnet til at bibringe Offentligheden den fejlagtige Antagelse, at han stadig har Ret til at udøve Sagførervirksomhed.

Medens en Sagfører har deponeret sin Beskikkelse i Justitsministeriet, er han, medmindre der ved Deponeringen er truffet anden Bestemmelse af Ministeriet, be-